

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 2. november 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af udvalgets formand på udvalgets vegne.

13. november 2009

J.nr. 2009-0001071

Spørgsmål nr. 3:

”Vil ministeren sende udvalget et notat om konsekvenserne, såfremt alle relevante grupper der udsendes til internationale opgaver, herunder redningsberedsskabet og personale der udsendes til andre former for humanitært arbejde, bistandsarbejde m.v., skal omfattes af lovforslaget?”

Endeligt svar:

Der er indhentet bidrag til besvarelsen af dette spørgsmål fra Forsvarsministeriet, og jeg kan bemærke følgende:

Den gældende lov og det foreliggende lovforslag tager alene stilling til beskyttelsen af lønmodtagere i forhold til deres engagement med forsvaret ved siden af deres civile arbejde.

Det har ikke været hensigten at udvide beskyttelsen af lønmodtagere mod opsigelse fra deres arbejdsplads generelt i relation til diverse udsendelser i privat eller offentligt regi, når dette måtte ske for at deltage i forskellige former for humanitært arbejde, bistandsarbejde m.v.

En udvidelse af loven i et sådant omfang, som spørgsmålet lægger op til, må efter min opfattelse kræve særlige samfundshensyn på tilsvarende måde, som det er tilfældet ved udsendelser af forsvaret, hvor der forudgående er truffet politisk beslutning om, at Danmark skal bidrage.

Hertil kommer, at en sådan generel udvidelse af loven vil kræve en nøje gennemgang af hvilke former for udsendelse, der kan komme på tale, samt hvorledes disse nærmere foregår og tilrettelægges, således at lovens bestemmelser i forhold til varsling, hjemsendelse mv. kan vurderes i relation til sådanne udsendelser. Dette vil kræve et større analysearbejde, der ikke vil kunne gennemføres inden for tidsrammerne af det foreliggende lovforslag.

Særligt i forhold til redningsberedskabet vil en ændring dog forholdsvis nemt kunne indarbejdes, da en udvidelse af loven til også at omfatte personel fra redningsberedskabet umiddelbart ikke vurderes at indebære væsentlige ændringer

af lovforslagets bestemmelser, bortset fra en udvidelse af lovforslagets § 1, nr. 4 og § 3, nr.1, til også at omfatte Beredskabsstyrelsens personel.

Imidlertid rummer den gældende beredskabslov i dag kun mulighed for at indsætte redningsberedskabet i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer. Personellet fra redningsberedskabet kan derfor ikke indsættes i samme omfang som personel i forsvaret for eksempel til at understøtte Danmarks engagement i Afghanistan. Redningsberedskabets opgaver i international sammenhæng er således ikke ændret på samme måde som forsvarets.

Frivillige i redningsberedskabet udsendes typisk i kortere perioder på 2-3 uger, hvilket ikke hidtil har givet nævneværdige problemer i forhold til respektive arbejdsgivere. Den typiske udsendelse for forsvarets personel er typisk længere cirka 3-6 måneder.

Redningsberedskabets udsendelser efter beredskabsloven sker ikke ud fra samme nationale beskyttelsesinteresser som ved udsendelse af forsvaret. For eksempel sker udsendelse til Afghanistan som led i en NATO-operation med udgangspunkt i et globalt ønske om bekæmpelse af terror mod den vestlige verden. Dette skal holdes sammen med, at der med dette lovforslag sker en indskrænkning i en central del af ledelsesretten. Her over for står, at redningsberedskabet ikke hidtil har været omfattet af loven på baggrund af det nuværende opgavekompleks.

Hertil kommer, at personel i redningsberedskabet som hovedregel udsendes med et meget kort varsel (12-48 timer). Udsendelser i forsvarets regi har som hovedregel meget længere varsler – typisk op til ½ år. Det vil derfor for arbejdsgiveren kunne opfattes som væsentlig mere belastende, hvis denne med så kort varsel må undervære en måske for virksomheden meget central medarbejder. Dette taler for, at det bør hvile på en gensidig aftale mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren, om lønmodtageren kan tage af sted eller ej.

Redningsberedskabets udsendelser har endvidere ikke nær det samme omfang som forsvarets. I redningsberedskabet er der typisk tale om mindre og ret få udsendelser. Eksempelvis blev der i forbindelse med tsunamien i 2004 udsendt i alt 75 personer heriblandt 56 frivillige, og i forbindelse med Libanon-konflikten i 2006 42 personer heriblandt 28 frivillige.

Det vurderes derfor ikke på nuværende tidspunkt at være relevant at udvide lovens område til også at omfatte redningsberedskabet. Måtte beredskabsloven på et senere tidspunkt blive ændret, fordi redningsberedskabets opgaver bliver udvidet til også at omfatte længerevarende internationale missioner, vil det naturligvis være relevant at overveje, om loven på dette tidspunkt skal udvides til også at omfatte redningsberedskabets personel.

Venlig hilsen

Inger Støjberg